

## בש"פ 1799/17 - מדינת ישראל נגד מאלדה גטאצאו

### בבית המשפט העליון

בש"פ 1799/17

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

העוררת: מדינת ישראל

נגד

המשיב: מאלדה גטאצאו

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום  
23.2.2017 ב-מ"ת 47612-02-17 שניתנה על ידי  
כבוד השופטת ע' זינגר

תאריך הישיבה: כ"ח בשבט התשע"ז (24.02.17)

בשם העוררת: עו"ד הדר פרנקל

בשם המשיב: עו"ד דוד הלוי; עו"ד עמנואל הדנה

### החלטה

1. תלוי ועומד כתב אישום נגד המשיב המייחס לו עבירה של שוד לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977. על פי עובדות כתב האישום, בלילה שבין 16.2.2017 ל-17.2.2017, סמוך לשעה 02:30, הבחין המשיב במתלונן כשבידו מכשיר טלפון נייד מסוג סמסונג j5 השייך לו. המשיב רץ לעבר המתלונן, תפס אותו מאחור, משך אותו בחוזקה לרצפה ובעט בו בראשו. המתלונן קם ונמלט, והמשיב לקח עמו את הטלפון הנייד של המתלונן ועזב את המקום.

עמוד 1

בעקבות זאת נגרמו למתלונן חבלות יבשות ודימום מהאף.

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום הוגשה בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, ובתום דיון ארוך ומפורט שהתקיים בפני בית המשפט המחוזי ניתנה ההחלטה שהיא נושא הערר. לאחר שבית המשפט קבע כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית שאף נלווית לה מסוכנות סטטוטורית, נעתר לבקשת בא-כוח המשיב לשחררו בתנאים מגבילים שבעיקרם: המשיב יחזור לשירותו הסדיר בצה"ל, כאשר השהות בצה"ל אינה בבחינת חלופת מעצר; וכאשר ייצא המשיב לחופשה מהצבא, אל בית הוריו, בהתאם ליציאות חבריו מהצבא, ישהה במעצר בית מלא תחת פיקוח של אחד מהוריו. עובר לנסיעה לבית הוריו הוא יידרש להתייצב בתחנת משטרה ולהודיע עד מתי הוא עתיד להימצא שם. עוד הורה בית המשפט על הפקדה בסך 5,000 ש"ח והתחייבות אישית וערבות צד ג' בסך 10,000 ש"ח כל אחד, ולבסוף נקבע ששירות המבחן יערוך תסקיר מעצר בעניינו עד ליום 12.3.2017. משניתנה ההחלטה ביום אתמול, 23.2.2017, ולבקשת העוררת, הורה בית המשפט על עיכוב ביצוע של ההחלטה עד להיום 24.2.2017 בשעה 12:30, על מנת ליתן שהות לעוררת להגיש ערר ככל שתמצא לנכון. הערר אמנם הוגש והוא נושא החלטתי זו, לאחר שהוספתי ושמעתי את טיעוני הצדדים בדיון שהתקיים לפניי.

3. כפי שכבר צוין לעיל, בית המשפט המחוזי מצא כי קיימת תשתית ראייתית לכאורית ביחס לעבירה המיוחסת למשיב, זאת בכפוף להסתייגות מסוימת שאותה ציין בנוגע למחשבה הפלילית של המשיב - בהיותו נתון תחת השפעת אלכוהול כפי שנטען הן על ידי המתלונן, הן על ידי המשיב (הגם שיצוין שעובדה זו אינה נזכרת בכתב האישום) - וכן באשר לשאלה אם האלימות הייתה במטרה לקבל את מכשיר הטלפון הנייד או ללא קשר לכך. עוד קבע כאמור בית המשפט המחוזי כי קיימת מסוכנות סטטוטורית אשר מטבע הדברים נלווית לעבירה המיוחסת למשיב. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים, וכך סבר בית המשפט, כי יש מקום לקבל תסקיר מעצר מאת שירות המבחן לצורך בחינת חלופת מעצר. השאלה שהתעוררה, ולמעשה היא גם זו שניצבת במוקד הערר, היא: האם ניתן לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים קודם לקבלת תסקיר שירות המבחן. בעניין זה קיבל בית המשפט את עמדת המשיב שלפיה אף שדרך המלך היא קבלת תסקיר קודם שתיבחן חלופת מעצר - המקרה של המשיב בא בגדר אותם מקרים חריגים שבהם בית משפט יסטה מכלל זה. זאת מכיוון שמדובר בבחור צעיר הנעדר עבר פלילי; בהיותו במסלול צבאי ייעודי ועל מנת שלא לקטוע אותו; כאשר נאמרו דברים לזכותו הן על ידי מפקדו והן מפי רכזת הנוער שמלווה את המשיב מאז כיתה ו'; וכן התרשמות מהורי המשיב; וכאשר להערכת בית המשפט מדובר במעידה חד פעמית מצידו של המשיב. בהינתן כל האמור סבר בית המשפט כי המסוכנות להישנות המעשה היא ברף הנמוך, ומשכך הורה על שחרורו בתנאים שתוארו לעיל.

4. בא-כוח המשיב ביקש לאמץ את החלטת בית המשפט ומנימוקיה. בתוך כך הדגיש את ההשלכה המכרעת שלטעמו יכול שתהיה להרחקתו של המשיב מהמסגרת הצבאית ומחבריו במסלול שבו הוא משרת, מצד אחד; ואת הקושי הרב שחווה המשיב מעצם היותו נתון במעצר, מצד שני. העוררת מצידה סבורה כי לא היה מקום לשחרר את המשיב בתנאים כפי שנעשה, טרם שתינתן חוות דעת על ידי שירות המבחן. נטען שלנוכח הנסיבות המפורטות בכתב האישום המייחס למשיב תקיפה אלימה הכוללת את הפלתו של המתלונן ארצה ובעיטה בראשו, וכן גניבת מכשיר הטלפון הנייד שלו, ראוי היה שבפני בית המשפט תונח תמונה מלאה בנוגע למאפייני אישיותו של המשיב ומסוכנותו קודם שיורה על השחרור לחלופת מעצר. בעניין זה מדגישה העוררת כי את העבירה המיוחסת לו ביצע המשיב בעת שהיה בגדר נפקד מצה"ל מספר ימים, עובדה המעוררת תהיות באשר ליכולת לתת במשיב את האמון שנדרש לצורך שחרור לחלופת מעצר. העוררת מוסיפה וטוענת כי חוות הדעת של שירות המבחן נחוצה במיוחד במקרה כגון זה, שבו קיים פער

בין החזות הנורמטיבית שהמשיב הציג בפני בית המשפט וסביבתו, לבין התקיפה האלימה והפתאומית של המתלונן כפי שעולה מהראיות לכאורה.

5. אף אני סבורה כי לנוכח חומרת העבירה שמיוחסת למשיב ודווקא לנוכח הפער בינה לבין התרשמות סביבתו ממנו, נדרשת חוות דעת מקצועית להערכת מסוכנותו של המשיב בדמות תסקיר שירות מבחן טרם שיוחלט על חלופה. כך הן בנוגע לאפשרות של המשך שהייתו במהלך השבוע במסגרת הצבאית שבה הוא נתון; וכך באשר לשהייתו בחופשה ובסופי שבוע בבית הוריו. הדברים אמורים במיוחד בהינתן העובדה שאין חולק שבעת ביצוע העבירה המיוחסת לו היה המשיב בגדר נפקד מהשירות הצבאי במשך חמישה ימים. עניין זה מעורר ספק לגבי האמון שניתן לתת במשיב והאפקטיביות של המסגרת הצבאית כמאיינת מסוכנות. על כן הערר מתקבל, במובן זה שבשלב זה יותר המשיב במעצר ועם קבלת תסקיר שירות המבחן ישוב וישקול בית המשפט ויחליט כחוכמתו באשר לבקשה למעצר עד תום ההליכים. עם זאת, בנסיבות המיוחדות של המקרה מתבקש שירות המבחן, חרף העומס הרב המוטל עליו, ליתן את התסקיר עד ליום 5.3.2017.

ניתנה היום, כ"ח בשבט התשע"ז (24.2.2017).

שׁוֹפֵט

---